

TÜRKİYE'Yİ NASIL PARÇALARSINIZ VE SÖMÜRGELEŞTİRİRSİNİZ? (I)

Aydınlık Dergisi, 28 Aralık 2003

Yıldırım Koç

Emperyalizm, bir ülkeye silahla saldırarak onu parçalayabilir ve sömürgeleştirebilir. Irak'ta yapılmaya çalışılan budur. Ancak, bu yöntem hem pahalıdır, hem de tepki çeker. Hele bütçe açıklarınız çok büyükse, yeni bir askeri operasyonun maliyetini göze alamazsınız. Ayrıca, ülkenize gönderdiğiniz her asker cenazesi, kamuoyunda tepki yaratır. Uluslararası alanda da eleştiriye uğrarsınız. PKK gibi bir terör örgütünü beslemek ve kullanmak daha ucuzdur. Ancak o da başarılı olamadı.

İş böyle olunca, daha fazla zaman almasına rağmen, daha ucuz ve daha akıllı bir yol izlersiniz. Bir ülkeyi parçalamanın ve sömürgeleştirmenin ucuz ve akıllı yolu, (1) **halkla devlet ilişkisini koparmaktan** ve (2) **halkı birbirine düşürmekten** geçer. Halkla devlet ilişkisini koparırsanız, halk devlete sahip çıkmaz. Halkı birbirine düşürürseniz, millet birbirini yerken, o ülkeye "işgal ordusu" gibi değil, "kurtarıcı" gibi girersiniz.

Halkla devlet ilişkisini nasıl koparırsınız?

Önce sosyal devleti yok edersiniz. Devlet, vatandaşına parasız hizmet götürmez. Özelleştirmeler yoluyla devleti, ekonomik ve sosyal alandan tamamiyle çekersiniz. Köylüye, esnafa verdiğiniz ekonomik desteği kaldırırsınız. Kamu kesiminde işçi ve memur sayısını azaltırsınız, insanları işsizliğe ve açlığa terk edersiniz. Devleti ekonomik olarak çökertirsiniz. Devletin eğitim ve sağlık hizmetlerine darbe indirirsiniz. Halkın kendi güvenini yok edersiniz. İnsanlara, "yok kardeşim, bizim millet adam olmaz; biz kendimizi idare edemeyiz" dedirtirsiniz. Halbuki, devlet vatandaşına hizmet götürdükçe, vatandaş "Allah devletimden razı olsun" der. Devlet vatandaşa hizmet götürmeyince, ortaya çıkan boşluğu başkaları doldurur ve vatandaş da hayır duasını o boşluğu dolduranlara yapar. Bu boşluğu kimler doldurur? Bölücüler, cumhuriyet düşmanları ve yabancı güçler. Bölücüler ve cumhuriyet düşmanları, devletin sağlayamadığı hizmeti vakıflar, dernekler, özel ilişkiler aracılığıyla getirirler. Ya da yabancı güçler yardımcı olur. O zaman da vatandaştan hayır duayı devlet değil, onlar alır. Devlet askerden dönmüş işsiz gence iş bulmuyorsa, o işsiz genç ona iş bulanın etkisi altına girer.

Gündemimizde olan Kamu Yönetimi Temel Kanunu Tasarısı, halkla devlet arasındaki ilişkiyi parçalaması açısından son derece tehlikelidir. Bu tasarı kanunlaşır, halka hizmeti devlet değil, yerel güç odakları yada yabancı güçler götürmüş olacaktır. O zaman, bir bölücü halktan birine gittiğinde, "bu devleti niçin savunuyorsun, bu devletin sana ne faydası var ki" dediğinde, inandırıcı olacaktır.

O zaman, bir cumhuriyet düşmanı halktan birine gittiğinde, "bu devletin ne hayrını görüyorsun; gel bizimle ol, ihtiyaç duyduğunda sağlık hizmetini bizim vakıf sana parasız versin; çocuklarını da bizim kursa, bizim özel okulumuza, bizim üniversitemize gönder, senden para da almayız" dediğinde, inandırıcı olacaktır.

Görevler il özel idarelerine devredildiğinde, belirli bölgelerde yeterli vergi toplanamayacak ve il özel idarelerin sunduğu hizmetlerde büyük aksaklıklar gözükülecektir. O zaman devreye yabancı güçler girecektir. Zaten bugün de girmiş durumdadır. "Sizin su dağıtım işinizi biz alalım, karşılığında kredi veririz" diyeceklerdir. "Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin sizden esirgediği parayı biz size sağlarız" diyeceklerdir. Bunun propagandasını da yapacaklardır. 1950'li yıllarda olduğu gibi, ilköğretim çağındaki çocuklara okullarda yabancıların stok fazlası süt tozlarından yapılmış süt içireceklerdir. Belki öğlenleri birer sandviç bile vereceklerdir.

Halkla devlet arasındaki ilişkiyi böylece kopartmak, planın ilk adımıdır. Kamu Yönetimi Temel Kanunu Tasarısı da, bu planın parçasıdır.